

Nr 97.

Af herr **Jonsson** i Hökhult, om skrifvelse till *Kungl. Maj:t* rörande ändring i gällande förordning angående bevilning af fast egendom samt af inkomst i syfte att till inkomst af kapital må räknas jämväl utdelning å aktier i svenska aktiebolag och solidariska bankbolag.

Enligt nu gällande bevillningsförordning och instruktion för taxeringsmyndigheterna skola enskilda delägare i aktiebolag eller solidariskt bankbolag icke taxeras för inkomst från samma bolag, enär aktiebolag eller solidariskt bankbolag skall erlægga bevilning både för ränteinkomsten af hela det i bolaget nedlagda kapitalet och för den vinst, som rörelsen därtöfver lämnat. Jag kan icke finna någon anledning, hvarför inkomst af aktier skall vara fritagen från beskattning för aktieägare i ett aktiebolag eller solidariskt bankbolag, då inkomst af inteckningar, reverser, depositioner och obligationer skola beskattas.

Denna förordning om aktiebolag och aktieägares beskattning vidlåder så stora oegentligheter med afseende å den kommunala beskattningen, att rättelse häruti bör vidtagas. Härigenom undandrager man den kommun, hvari aktieägaren är bosatt, det bidrag, som han till bestridande af kommunens gemensamma utgifter bör lämna, såsom andra skattskyldiga i kommunen få bidraga. Ett aktiebolag eller solidariskt bankbolag äro hvar för sig en institution, ett skatteföremål för sig, som icke den enskilde aktieägaren, kapitalisten, bör hafva någon fördel af, då det är fråga om den kommunala beskattningen. Rättvisast är, att aktieägaren skattar för den utdelning, han uppbär af bolaget, och bolaget skattar för sin behållna inkomst från rörelsen.

Det är nödvändigt att vidtaga den förändringen, att aktieägare skola erlægga bevilning för den inkomst, de uppbära i utdelning från bolag. Aktiebolag och solidariska bankbolag äro inrättningar, som för sin verksamhet i nuvarande tid fordra stora kapital, och som de senare åren betydligt ökats, och som med allt större och större kraft draga till sig kapitalen. Att därför inkomst af aktie icke beskattas, där aktieägaren är mantalsskrifven, är en stor orättvisa mot de kommuner, som icke hafva några bolag inom sina områden men däremot måhända åtskilliga aktieägare.

Våra större kapitalister hafva i allmänhet placerat sina penningar i bolag, där de beräkna och vanligen få högre inkomst af sina penningar än i andra företag och så äfven gå fria från skatt för denna inkomst. Men det kan icke vara rättvist, att någon som har inkomst, på något sätt må kunna undkomma den kommunala beskattningen, oberoende hvarifrån han får denna inkomst. Men då den kommunala beskattningen utgår i förhållande till den inom kommunen påförda bevilningen, kunna medlemmar af kommunen, när de hafva sina pengar insatta i bolag och hafva inkomst därifrån, undandraga sig utgifterna till den kommun, där de äro bosatta, detta till en stor orättvisa mot öfriga skattdragande inom kommunen. Särskildt då denna kommun, där aktieägaren är mantalsskrifven, merendels är en annan än den, där bolaget har sin verksamhet och aktieägaren icke heller genom bolaget erlägger kommunal beskattning, som förhållandet vanligen är på landet, där mera sällan några bolagsinstitutioner finnas.

Om kapitalisten sätter in sina penningar i ett bolag eller på deposition i bank eller lånar ut den mot in-teckning, betyder ingenting. Meningen torde ändock vara den, oafsedt hvar man placerar sina penningar, att af kapitalet uppbära vinst. Utdelning från aktiebolaget till aktieägarna kan icke i alla fall vara annat än inkomst af det kapital, han i bolaget insatt.

Hvarför skola då icke aktieägare, som i allmänhet äro de mera förmögna, erlægga kommunal skatt för inkomst af sitt kapital, som de insatt i bolag, såväl som de, hvilka insatt sina penningar i bank eller utlånat dem till enskilda personer eller de, som hafva inkomst vare sig af jordbruk, lön, rörelse eller arbete, måste erlægga skatt för den inkomst de hafva.

Att hvarenda inkomsttagare bör beskattas för all den inkomst han uppbär, vare sig af aktiebolag eller solidariskt bankbolag, likasom för annan inkomst, torde vara så klart och tydligt, att det är rättvist, att det icke bör kunna ifrågasättas något annat i fråga om den kommunala beskattningen, som utgår efter den allmänna bevilningen. Då aktiebolag beskattas

endast i den eller de orter, där rörelsen bedrifves, eller där bolaget har sin styrelse, blifver följd den, att i enlighet med gällande bevillningsförordning personer, som uppbära betydande inkomster från bolag, till och med större än någon annan person i samma kommun, men som äro mantalskrifna inom annan kommun än den, där bolaget är beskattningsskyldigt, blifva befriade ifrån att af denna sin inkomst bidraga till sin egen kommuns utgifter, där de äro bosatta och mantalsskrifna, fastän dessa personer, lika väl som de till kommunen skattskyldiga, hafva fördel af de genom kommunens medel underhållna anstalter och inrättningar. Det bör därför vara så, att hvarje enskild person erlägger bevillning och skattar till kommunen för all den inkomst, som den har vare sig från bolag såväl som från annan inkomst.

I fråga om beskattning af den inkomst ett aktiebolag eller solidariskt bankbolags rörelse inbringar bör beskattningen ske så, att aktieägarna beskattas för den inkomst, de erhålla i utdelning från aktiebolag, i den kommun, där de äro mantalsskrifna, samt bolaget beskattas för all öfrig inkomst, som det haft och för den utdelning, som tillfaller utländska aktieägare.

På grund af hvad jag sålunda anfört, hemställer jag,

att Riksdagen måtte besluta i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t ville så omarbete gällande nådiga förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst och därmed sammanhängande stadganden, att till inkomst af kapital jämväl må räknas utdelning af aktier i svenska aktiebolag eller solidariskt bankbolag, samt för Riksdagen framlägga förslag i ämnet.

Stockholm den 26 januari, 1912.

J. A. Jonsson.

I ofvanstående motion instämmer:

Bernhard Nilsson.
